

Förenade målen C-307/09–C-309/09

Vicoplus SC PUH m.fl.

mot

Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(begäran om förhandsavgörande
från Raad van State)

”Frihet att tillhandahålla tjänster — Utstationering av arbetstagare — 2003 års anslutningsakt — Övergångsbestämmelser — Polska medborgares tillträde till arbetsmarknaderna i de stater som vid tidpunkten för Republiken Polens anslutning redan var medlemmar i Europeiska unionen — Krav på arbetstillstånd för att ställa arbetskraft till förfogande — Direktiv 96/71/EG — Artikel 1.3”

Förslag till avgörande av generaladvokat Y. Bot, föredraget den 9 september 2010	I - 456
Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 februari 2011	I - 474

Sammanfattning av domen

1. *Nya medlemsstaters anslutning till unionen — 2003 års anslutningsakt — Övergångsåtgärder — Frihet att tillhandahålla tjänster — Utstationering av arbetstagare (Artiklarna 56 FEUF och 57 FEUF; 2003 års anslutningsakt, artikel 24 och kapitel 2 punkt 2 i bilaga XII; Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71, artikel 1.3 c)*

2. *Frihet att tillhandahålla tjänster — Restriktioner — Utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster — Direktiv 96/71 — Utstationering av arbetstagare — Begrepp*
(Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71, artikel 1.3 c)

1. Artiklarna 56 FEUF och 57 FEUF utgör inte hinder mot att en medlemsstat, under den övergångsperiod som avses i kapitel 2 punkt 2 i bilaga XII till Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, föreskriver krav på arbetstillstånd för att polska arbetstagare ska kunna utstationeras i den medlemsstaten, i den mening som avses i artikel 1.3 c i direktiv 96/71 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster.

i kapitel 2 punkt 2 i bilaga XII till 2003 års anslutningsakt. Denna slutsats gäller även med hänsyn till den aktuella punktens syfte, vilket var att i samband med anslutningen till unionen av de nya medlemsstaterna undvika störningar på arbetsmarknaderna i de dåvarande medlemsstaterna till följd av att det omedelbart kom in ett alltför stort antal medborgare från de nya medlemsstaterna.

(se punkterna 32, 34 och 41 samt punkt 1 i domslutet)

En sådan nationell åtgärd ska nämligen anses utgöra en bestämmelse som reglerar tillträdet till arbetsmarknaden i den berörda medlemsstaten för polska medborgare, i den mening som avses

2. Utstationering av arbetstagare i den mening som avses i artikel 1.3 c i direktiv 96/71, om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster, är en tjänst som utförs mot ersättning, för vilken den utstationerade arbetstagaren förblir anställd i det

tillhandahållande företaget utan att det ingås något anställningsavtal med användarföretaget. Denna utstationering kännetecknas av att arbetstagarens förflyttning till värdmedlemsstaten utgör själva föremålet för företagets tillhandahållande av tjänster och av att arbetstagaren

utför sina arbetsuppgifter under användarföretagets kontroll och ledning.

(se punkt 51 samt punkt 2 i domslutet)